

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe dva žalbena razloga protiv presude Općeg suda od 25. studenoga 2014. od kojih se svaki sastoji od nekoliko argumenata:

- Prema prvom žalbenom razlogu, žalitelj tvrdi da je Opći sud u točkama 93. do 149. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava odbijajući žaliteljev zahtjev za naknadu imovinske štete u cijelosti, unatoč činjenici da je Opći sud prepoznao i priznao da je žalitelj stvarno pretrpio imovinsku štetu kao posljedicu ozbiljno nezakonitog postupanja Unije, na temelju slijedećih argumenata:
 - Presudom nije dodijeljena naknada bilo koje štete koju je prouzročila Unija ili njezini službenici povredom članka 340. stavka 2. UFEU i članka 41. stavka 3. Povelje, u kojima je utvrđeno načelo „pune naknade”;
 - Nadalje, time što nije dodijeljena naknada imovinske štete za štetu čije je postojanje priznato, ovom presudom povrijeđena su načela proporcionalnosti, pravične ocjene te je uskraćena sudska zaštita;
 - Presudom je dalje povrijeđeno pravo očitim izokretanjem činjenica i dokaza, te se odbijanje žaliteljevih zahtjeva za naknadu štete u cijelosti temelji na nedostatnom, nelogičnom i proturječnom obrazloženju.
- Što se drugog žalbenog razloga tiče, žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava u točkama 92. i 149. pobijane presude smatrajući da iznos od 50 000 eura predstavlja primjerenu naknadu. Opći sud je stoga povrijedio svoju obvezu obrazlaganja, načelo proporcionalnosti i načelo plaćanja naknade za stvarno nastalu štetu i troškove, što je dovelo do arbitrarne i nezakonite posljedice.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2015. uputio Cour de cassation (Francuska) – Sélina Affum (udana Amissah) protiv Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel de Douai

(Predmet C-47/15)

(2015/C 118/24)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sélina Affum (udana Amissah)

Tuženici: Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel de Douai

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. točku 2. Direktive 2008/115/EZ⁽¹⁾ tumačiti na način da se smatra da državljanin treće države nezakonito boravi na području države članice te u skladu s tim – sukladno njezinom članku 2. stavku 1. – potpada u područje primjene te direktive, ako se jednostavno nalazi u tranzitu kao putnik u autobusu koji prometuje na području te države članice, s polazištem iz druge države članice koja je dio schengenskog područja, i s određištjem u jednoj drugoj državi članici?

2. Treba li članak 6. stavak 3. navedene direktive tumačiti na način da se ona ne protivi nacionalnom propisu koji za nezakoniti ulazak državljanina treće države određuje zatvorsku kaznu, ako predmetnog stranca može preuzeti neka druga država članica, u skladu sa sporazumom ili dogovorom koji je s njom zaključen prije stupanja na snagu direktive?
3. Ovisno o odgovoru na prethodno pitanje, treba li tu direktivu tumačiti na način da se protivi nacionalnom propisu koji za nezakoniti ulazak državljanina treće države određuje zatvorsku kaznu, sukladno istim uvjetima kakve je odredio Sud Europske unije u presudi od 6. prosinca 2011., Achughbabian (C-329/11) ⁽²⁾, u području nezakonitog boravka, a koji ovise o prethodnom nepodvrgavanju dotične osobe prisilnim mjerama iz članka 8. direktive i trajanju njezinog zadržavanja?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 348, str. 98) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.).

⁽²⁾ EU:C:2011:807

Žalba koju je 6. veljače 2015. podnio Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 25. studenoga 2014. u spojenim predmetima T-426/10 i T-575/10 i u predmetu T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías protiv Komisije

(Predmet C-53/15 P)

(2015/C 118/25)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (zastupnici: F. González Díaz i A. Tresandi Blanco, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ukine rješenje Općeg suda od 25. studenoga 2014. u spojenim predmetima T-426/10 i T-575/10 i u predmetu T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías protiv Komisije,
- Europskoj komisiji naloži snošenje troškova ovog postupka i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi žalitelj navodi jedinstveni žalbeni razlog.

Žalitelj navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava prilikom procjene pravnog interesa društva Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. za pokretanje postupka kako povodom tužbe za poništenje u predmetu T-575/10 protiv odluke Komisije od 30. rujna 2010. kojom je izmijenjena odluka C(2010) 4387 (*final*) o postupku na temelju članka 101. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članka 53. stavka 1. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/38.344 – čelik za prednapinjanje) tako i glede izmjene tužbenih razloga i tužbenog zahtjeva u predmetu T-426/10 u vezi s odlukom Komisije od 30. rujna 2010. kojom je izmijenjena odluka C(2010) 4387 (*final*) o postupku na temelju članka 101. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članka 53. stavka 1. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/38.344 – čelik za prednapinjanje).